

АНАЛІЗ ВІДПОВІДЕЙ УЧАСНИКІВ МІЖВІДОМЧОЇ ГРУПИ ЩОДО РОБОТИ З ВЕТЕРАНАМИ ВІЙНИ В СИСТЕМІ ПРАВОСУДДЯ

Матеріали для обговорення міжвідомчої моделі підтримки
ГО «Фундація Л.І.І.Д.»

■ МОЗ / ІНСТИТУТ СУДОВОЇ ПСИХІАТРІЇ ТА СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ

■ Що вже існує

- судово-психіатрична та психологічна експертиза;
- врахування бойового досвіду;
- використання клінічних шкал.

■ Чого не вистачає

- клінічний скринінг психічного стану поза межами судової експертизи;
- маршрут «оцінка → допомога»;
- механізм передачі рекомендацій іншим органам.

Інститут підтвердив, що бойовий досвід уже враховується під час судово-психіатричних та комплексних психолого-психіатричних експертиз.

Використовуються сучасні клінічні методики, однак окремого стандарту оцінки ветеранів не існує.

Водночас експертиза виконує виключно процесуальну функцію: вона не формує індивідуального плану допомоги та не запускає подальший маршрут підтримки ветерана.

■ НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

■ Що вже існує

- початкові етапи розробки кризових комунікацій;
- ветеранські уповноважені, зокрема для міжвідомчої взаємодії;
- цифрові сервіси;
- навчання операторів «102» та алгоритм роботи зі зверненнями.

■ Чого не вистачає

- єдиний алгоритм передачі інформації;
- стандарт ідентифікації;
- міжвідомчий маршрут.

Національна поліція сформувала найбільш комплексну внутрішню модель підтримки ветеранів. Запроваджено ветеранських уповноважених, кризові комунікації, навчання операторів «102», цифрові сервіси та механізми міжвідомчої взаємодії

■ ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

■ Що вже існує

- розуміння проблеми;
- готовність до міжвідомчої взаємодії;
- потенціал Координаційного центру підтримки потерпілих і свідків.

■ Чого не вистачає

- методичні рекомендації;
- критерії направлення;
- навчання прокурорів.

Прокуратура вказала на відсутність спеціалізованих підходів до роботи з людьми, які мають наслідки потенційних психотравмуючих подій.
Підтримано необхідність нормативного оформлення міжвідомчої взаємодії на рівні Міністерства юстиції України та розроблення єдиного порядку роботи.

■ ДЕРЖАВНА СУДОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ

■ Що вже існує

- ЄСІТС;
- ЄДРСР;
- судова статистика;
- інформаційна взаємодія через «Трембіту».

■ Чого не вистачає

- поле для ідентифікації ветерана;
- обмін даними усіма складовими системи кримінальної юстиції;
- нормативна підстава використання даних.

ДСА має сучасну цифрову інфраструктуру, однак судова статистика не бачить ветеранського статусу особи. Водночас уже функціонують ЄСІТС, ЄДРСР та взаємодія через «Трембіту», що створює технічні передумови для інтеграції відповідного функціоналу. Затверджено нову Дорожню карту розвитку ІТ-рішень, на основі якої розроблено Концепцію розвитку ЄСІТС.

■ ДКВС / ДЕПАРТАМЕНТ З ПИТАНЬ ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ

■ Що вже існує

- психологічна служба;
- спеціалізовані програми;
- підготовка до звільнення;
- підтримка «рівний-рівному».

■ Чого не вистачає

- безперервність маршруту після звільнення;
- єдина оцінка потреб;
- кадрове посилення;
- моніторинг результатів.

ДКВС має найбільш розвинуту практичну систему роботи із засудженими ветеранами.

Функціонують психологічні служби, спеціальні програми підтримки, підготовка до звільнення, співпраця з Мінветеранів та громадами.

Особливо важливо, що допомога надається відповідно до потреб людини, а не лише її формального статусу.

■ МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ, СІМ'Ї ТА ЄДНОСТІ УКРАЇНИ

■ Що вже існує

- система соціальних послуг;
- формування життєстійкості;
- надавачі соціальних послуг.

■ Чого не вистачає

- інтеграція із кримінальною юстицією;
- алгоритм направлення;
- включення соціального супроводу до міжвідомчої моделі.

Мінсоцполітики підтвердило функціонування системи соціальних послуг для ветеранів та повідомило, що лише за перші п'ять місяців 2026 року послугу з формування життєстійкості отримали 7 598 ветеранів, військовослужбовців і членів їхніх сімей.

Разом із тим у відповіді представники Міністерства зазначили, що питання, порушені у запиті, не належать до сфери його компетенції.

■ Що вже існує

- повноваження щодо формування політики у сфері діяльності пробації та виконання покарань;
- розуміння міжвідомчого характеру проблеми.

■ Чого не вистачає

- спільний порядок взаємодії;
- нормативний алгоритм для координації з іншими елементами системи кримінальної юстиції.

Мін'юст підтвердив власний мандат у сфері пробації та виконання покарань, однак наголосив, що підтримка ветеранів потребує міжвідомчої взаємодії.

Акцент було зроблено на провідну роль Мінветеранів у формуванні державної ветеранської політики.

■ ДУ «ЦЕНТР ПРОБАЦІЇ»

■ Що вже існує

- оцінка ризиків;
- досудові доповіді;
- індивідуальні плани;
- контроль виконання покарань.

■ Чого не вистачає

- чіткий алгоритм перенаправлення та взаємодії;
- травмочутливий досвід роботи з наслідками потенційних психотравмуючих подій;
- алгоритм ідентифікації ветерана;
- достатній кадровий потенціал та професійна підготовка кадрів.

Матеріали показують, що саме пробація потенційно може стати центральною ланкою координації підтримки ветеранів у кримінальній юстиції. Водночас наявні кадрові навантаження, проблеми зі збором інформації та оцінкою ризиків не дозволяють повною мірою реалізувати цей потенціал.

■ МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

■ Що вже існує

- фахівці із супроводу ветеранів;
- оцінка потреб та індивідуальний план підтримки;
- стандартизований кейс-менеджмент;
- спільні порядки міжвідомчої взаємодії;
- впровадження CRM-системи;
- програми медичної, психологічної й соціальної підтримки.

■ Чого не вистачає

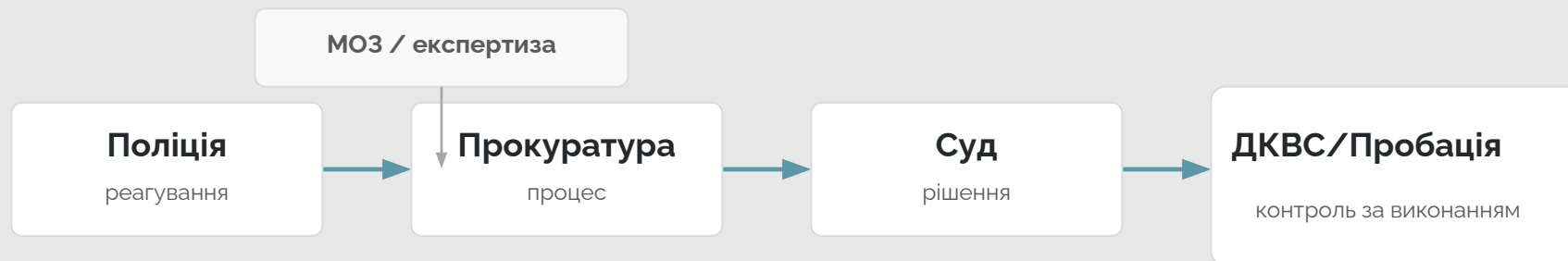
- інтеграція з кримінальною юстицією;
- єдиний цифровий кейс ветерана;
- моніторинг проходження міжвідомчого маршруту.

Мінветеранів уже сформувало найбільш комплексну систему супроводу ветеранів, що включає оцінку потреб, індивідуальний план підтримки, фахівців із супроводу та механізми міжвідомчої взаємодії. Водночас відповідь Міністерства підтверджує, що система поки не інтегрована з органами кримінальної юстиції, а єдиний міжвідомчий кейс ветерана лише формується.

■ ЩО Є СПІЛЬНОЮ ПРОБЛЕМОЮ?

Жоден орган не бачить повного маршруту ветерана

На жодному етапі не існує єдиного алгоритму передачі інформації та маршрутизації для задоволення потреб, надання підтримки, зокрема медичної допомоги та психологічної реабілітації.

Ключові системні прогалини

- відсутня єдина процедура ідентифікації ветерана;
- відсутній стандартизований скринінг наслідків потенційних психотравмуючих подій;
- немає маршруту передачі інформації між органами;
- відсутній індивідуальний план підтримки;
- відсутній міжвідомчий координатор;
- немає єдиної системи моніторингу результатів.

МІЖНАРОДНИЙ
ФОНД
ВІДРОДЖЕННЯ

 l.e.a.d.foundation
 LEAD Foundation
 leadfoundation.org.ua

** Матеріал підготовлено за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».*

*** Матеріал представляє позицію авторів і не обов'язково відображає позицію Міжнародного фонду «Відродження».*